

De eerste 80 dagen zitten er op

Piet Hooijman

Het is een enorme inspanning om alles naar behoren te laten verlopen. Achteraf gezien lijkt het wel alsof wat gepasseerd is, weinig moeite heeft gekost.

We zullen een paar zaken noemen:

- het verkrijgen van de sponsorgelden
- het krijgen van de goedkeuring van én de Floriade én de gemeente Haarlemmermeer
- het voor weinig geld bouwen van Bee-at-Home
- het vinden van een goed thema
- de inrichting van het geheel
- de vitrine met een goed bijenvolk.

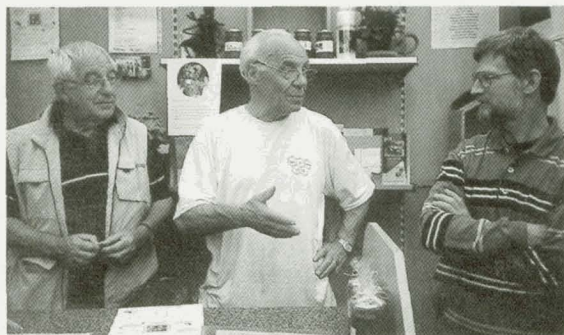
Toen dit gepasseerd was dachten we dat er nog maar één grote klus te klaren was namelijk het vinden en indelen van de vrijwilligers.

Als we de balans opmaken van de eerste 80 dagen, kan nu reeds gezegd worden dat de Floriade voor Bee-at-Home een succes wordt. Ook in financieel opzicht zullen we iedereen tevreden kunnen stellen. Van de bezoekers krijgen we veel waarderende reacties en dat is het toch waar we het voor doen.

Waar is dit succes aan te danken?

Laten we het geheel in 3 delen splitsen:

1. De ligging, het gebouw en de tuin.

De redactie op bezoek bij 'Bee at Home'. V.l.n.r. Ton Thisen, Piet Hooijman, Mari van Iersel. Foto's: M. Boerjan

2. De inrichting met de levende bijen in de vitrine en de demokast maar ook de powerpoint presentatie in twee talen.
3. De vrijwilligers die enthousiast over hun hobby vertellen en ook nog in diverse talen.

Het gebouw

Al heel lang hebben we gezegd dat we in het mooiste deel van de Floriade staan en dat we het mooiste paviljoen hebben!! Dit was deels omdat we de mensen erop attent wilden maken maar ook omdat we dat zelf zo zagen. We hebben veel steun gehad van o.a. onze architect en de kunstschilder. Het paviljoen blinkt uit

Rik Oldeven

Gerrit

Als je met een zekere regelmaat in het blad Bijen schrijft, wil je ook wel eens weten of je gelezen wordt. In ieder geval of het blad gelezen wordt want dan maak je een kans. Om daar achter te komen kun je een enquête houden. Ik heb al een hekel aan het woord, laat staan aan wat het voorstelt. Liever pols ik deze of gene die mijn imkerhazenloop kruist. Gerrit bijvoorbeeld. Gerrit is de jongste niet meer en dat blijkt onder andere uit het feit dat hij vaak naar zijn bril zoekt. Het hevigst bij het overlarven, want dan heeft hij hem het hardst nodig. 'Ik krijg het blad', zegt hij, wijzend op een stapel op het dressoir in de woonkamer. 'Maar je ziet het, de meeste zitten nog in de banderol. Ik ben niet zo'n lezer. Maar als er niks op de televisie is, kijk ik er wel eens in. Want je wilt dus toch met bijen bezig zijn.' Wat leest Gerrit dan? 'Kijk', zegt hij, 'toen ik 30 jaar geleden begon met bijen, geloofde ik alles wat er door voorgangers werd gezegd en geschreven. Alles. Ik had een paar goed oren en ogen. En die had ik wijd open. Ja, je begint, hè. Je weet van niks. Je moet het hebben van wat ze zeggen en wat ze schrijven, want vooral dat laatste zal wel waar wezen. Ik ben nu 30 jaar in de bijen en ik kan je nu zeggen: je leert alleen maar van de bijen. Daar kan jouw BIJEN niet tegenop. En natuurlijk van wat andere imkers zeggen of schrijven. Ervaren imkers. Die komen ook wel eens aan het woord in dat blad van jullie maar te weinig vind ik. Aan de eerste regel voel ik vaak al dat zo'n man echt weet waar hij het over heeft en dan ben ik zeer geïnteresseerd. De rest zie ik als overschrijverij, voorschrijverij en gekrakeel. CURSIEF, zeg je? Nee. Het is me niet opgevallen.'